

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
Č. J.	102/2020
DATUM ZPRACOVÁNÍ	7. prosince 2020
KONTAKTNÍ OSOBA	Mgr. Ondřej Ferdus
TELEFON	225 279 207
E-MAIL	oferdus@spcr.cz

Níže uvedené připomínky jsou zásadní.

Článek / část návrhu textu	Odůvodnění	Text předlohy	Návrh
Článek 97e			
Čl. 97e odst. 4 písm. n) - rozšíření RKS na tiskové publikace nalezené pouze prostřednictvím vyhledávání	1) Povinnost uplatňovat režim rozšířené kolektivní správy ani komplexní úpravu tohoto institutu unijní právo k dnešnímu dni neobsahuje, a to ani v rámci směrnice 2014/26/EU, O kolektivní správě práv. Rovněž ani Směrnice neobsahuje žádné ustanovení o tom, u kterých	§ 97e (1) Poskytne-li kolektivní správce hromadnou smlouvou podle § 98a odst. 2 oprávnění k výkonu práv k užití předmětu ochrany způsobem uvedeným v odstavci 4, platí, že je toto oprávnění poskytnuto ve vztahu k příslušným předmětům ochrany nejen nositelů práv, pro	Možnost 1) toto ustanovení úplně odstranit n) rozmnožování a zpřístupňování tiskové publikace veřejnosti poskytovatelem služeb informační společnosti způsobem, že kdokoli může mít k ní přístup na místě a v čase podle své vlastní volby

	<p>způsobů užití předmětů ochrany službami informační společnosti má být výkon práv realizován rozšířenou kolektivní správou (RKS).</p> <p>2) Ve směrnici se RKS předpokládá pouze v těch případech, kdy je získání povolení od nositelů práv na individuálním základě „obvykle obtížné a nepraktické do té míry, že je požadovaná licenční transakce nepravděpodobná“: dohody však lze/je lepší uzavírat jednotlivě.</p> <p>3) Čl. 12 Směrnice k RKS nebyl součástí původního návrhu Evropské komise a byl v Radě zaveden během legislativního procesu. V důsledku toho nebyl dopad ustanovení podroben posouzení dopadů. Bez takového posouzení by existovalo značné riziko, že zavedení RKS, jak se předpokládá v současném návrhu, by přineslo velmi závažné nezamýšlené důsledky pro širší tvůrčí komunitu.</p> <p>4) Menší vydavatelé nemusí znát nebo rozumět systému odhlášení z RKS, což by vedlo k velmi různorodému dopadu tohoto ustanovení na ně.</p> <p>5) Směrnice ani její provedení nezmiňují vyhledávače. Důvodová zpráva rovněž nijak nevysvětluje, proč právě jen a pouze účel zpřístupnění</p>	<p>které vykonává kolektivní správu na základě smlouvy, ale i všech ostatních, kteří se pak považují za nositele práv, pro které vykonává kolektivní správu podle tohoto zákona.</p> <p>(...)</p> <p>(4) Odstavce 1 až 3 se použijí pro oprávnění k výkonu práva na</p> <p>(...)</p> <p>n) rozmnožování a zpřístupňování tiskové publikace veřejnosti poskytovatelem služeb informační společnosti způsobem, že kdokoli může mít k ní přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou sítí, a to výhradně pro účely zpřístupnění výsledků vyhledávání prostřednictvím internetového vyhledávače.</p>	<p>zejména počítačovou nebo obdobnou sítí, a to výhradně pro účely zpřístupnění výsledků vyhledávání prostřednictvím internetového vyhledávače.</p> <p>Možnost 2) zodpovědně posoudit a odůvodnit typ služeb, na které se má ECL vztahovat podle čl. 97e odst. 4 písm. n) v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice (viz „Odůvodnění“), cíli RKS, zásadou rovnosti a nediskriminace a s přihlédnutím na komplexní, důkazy-podložené a přiměřené odůvodnění, které bude náležitě uvedeno jak v prováděcím textu, tak v důvodové zprávě</p> <p>Možnost 3) objasnit, že rozšířenou kolektivní správu lze zavést pouze po dohodě obou stran, nabyvatele licence a poskytovatele licence.</p> <p>§ 97e odst. 4 písm. n) n) rozmnožování a zpřístupňování tiskové publikace veřejnosti poskytovatelem služeb informační společnosti způsobem, že kdokoli může mít k ní přístup na místě a v čase podle své vlastní volby zejména počítačovou nebo obdobnou sítí, a to výhradně pro účely zpřístupnění výsledků vyhledávání prostřednictvím internetového vyhledávače, v souladu s pověřením od nositelů práv a za předpokladu, že druhá smluvní strana souhlasila s</p>
--	---	---	--

	<p>předmětů ochrany ve výsledcích vyhledávání prostřednictvím internetových vyhledávačů má být v rámci transpozice Směrnice v režimu rozšířené kolektivní správy. Existují případy, kdy vyhledávače nemusí obsah vydavatele podle Čl. 15 a jeho výjimek vůbec používat. Uvedení vyhledávačů konkrétně porušuje zásadu rovného zacházení: proč by české zákony předpokládaly, že práva vydavatelů používají pouze vyhledávače?</p> <p>6) V České republice jsou v oblasti oprávnění k výkonu práva rozmnožování a zpřístupňování tiskové publikace veřejnosti poskytovatelem služeb informační společnosti pro účely zpřístupnění výsledků vyhledávání prostřednictvím internetového vyhledávače reálně pouze dva uživatelé předmětu ochrany – český Seznam.cz a zahraniční Google. Počet dva (2) nepředstavuje jakkoliv problematický počet uživatelů předmětů ochrany, který by komplikoval individuální sjednávání licenčních smluv či takový proces tvořil obtížným nebo nepraktickým.</p> <p>7) Navrhované rozšíření kolektivní správy pouze o jediné oprávnění k užití předmětů ochrany zpřístupněním ve</p>		<p>rozšířením oprávnění za podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku"</p>
--	---	--	---

	<p>výsledcích vyhledávání internetových vyhledávačů a ponecháním všech ostatních oprávnění k výkonu autorských práv vydavatelů mimo režim rozšířené kolektivní správy je s ohledem na výše uvedené skutečnosti ve významném rozporu s principem proporcionality a nereflektuje podstatné aspekty, které by měly být brány v potaz při určování rozsahu oprávnění k výkonu práv právě cestou rozšířené kolektivní správy.</p>		
<h3>Články 46-51</h3>			
<p>Čl. 46 odst. 1 - žádná zmínka o „cílovém publiku“ jako určujícím znaku OCSSP</p>	<p>V důvodové zprávě je objasněno, že cílové publikum a mít stejnou cílovou skupinu je faktorem pro definování OCSSP (viz bod 19 k článku 46). Kvůli jasnosti a soudržnosti - aby všechny definující rysy OCSSP byly ve stejné části legislativy - měla by se v operativním článku promítnout následující formulace = <u>potřeba OCSSP soutěžit s jinými službami pro stejnou cílovou skupinu</u></p>	<p>1) Poskytovatelem služby pro sdílení obsahu online se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel služby informační společnosti, jejímž hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů je ukládat velký počet děl nahrávaných jeho uživatelem a sdělovat je veřejnosti, přičemž tato díla uspořádává a propaguje za účelem zisku.</p>	<p>V čl. 46 odst. 1 upravit:</p> <p>Poskytovatelem služby pro sdílení obsahu online se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel služby informační společnosti, jehož hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů je ukládat a sdělovat veřejnosti velký počet děl chráněných autorským právem nebo jiných předmětů ochrany nahrávaných jeho uživatelem, které soutěží o stejné publikum s ostatními online službami poskytujícími obsah, přičemž tato díla uspořádává a propaguje za účelem zisku.</p> <p>V důvodové zprávě:</p>

			<p>V důvodové mělo být upřesněno, že pro účely tohoto zákona se „poskytovatelem služeb sdílení obsahu online“ rozumí poskytovatel služeb informační společnosti, který soutěží o stejné publikum s jinými službami obsahu online a <u>který nabízí přístup k podobně velkému množství v podstatě stejného typu děl nebo jiného chráněného obsahu.</u></p>
<p>Důvodová zpráva - Bod 19 písm. a) čl. 47 odst. 1, který stanoví, že OCSSP jsou povinni kontaktovat <u>známé nositele práv „bez ohledu na to, zda se jedná o obsah, který se na dané platformě nebo úložišti objevuje převážně, nebo jen okrajově“</u> - <i>objasňuje, že smluvní svoboda je zachována na obou stranách</i></p>	<p>Tento bod důvodové zprávy je v rozporu s čl. 46 odst. 1 a jeho výkladem v bodě 19 důvodové zprávy k článku 46.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Je dobré, že důvodová zpráva usiluje o zachování smluvní svobody v souladu se Směrnicí, ale toto by mělo být uvedeno v operativním textu ustanovení. 2) Čl. 17 si klade za cíl vytvořit rovné podmínky pro licencování autorských práv, nikoli vytvořit příliš zatěžující licenční režim pro jakoukoli platformu, která je hostitelem uživatelem vytvořeného obsahu. U všech OCSSP tedy ne všechny typy nahrávaného obsahu podléhají čl. 17. Například o hudebním obsahu převládajícím na platformě pro sdílení videa lze říci, že soutěží o stejné publikum jako služba Spotify, protože obsahuje velké množství překrývajících se hudebního obsahu. Hudba by tedy byla v rozsahu platformy pro sdílení 		<p>V důvodové zprávě by mělo být jasně uvedeno, že zahrnutým obsahem je <u>obvykle nahrávaný obsah na platformu</u>, nikoli veškerý obsah.</p>

	<p>video, ale fotografie, obrazy nebo sochy by nebyly, protože nahrávání těchto děl na platformě pro sdílení videa nepřilákají diváky z jiných konkurenčních služeb, které poskytují fotografie nebo obrazy. Kromě toho jsou mimo rozsah také typy obsahu, které se nenahrávají ve velkém množství. <u>V provedení by mělo být jasno v tom, že zahrnutým obsahem je obvykle nahraný obsah na platformu, ne veškerý obsah.</u></p>		
<p>Čl. 47 odst. 1 - odkaz na „veškeré úsilí“</p>	<p>Na nedávném jednání ve věci SDEU C-401/19 se Komise, Parlament a Rada shodly, že čl. 17 odst. 7 [o výjimkách] je přísnější normou než odstavce k „nejlepšímu úsilí“ (<i>“best efforts”</i>), protože čl. 17 odst. 7 činil „povinnost výsledku“. Tento kontrast znamená, že tři evropské instituce souhlasí s tím, že „nejlepší úsilí“ (<i>“best efforts”</i>) není absolutní povinností, protože by měla být považována za povinnost <u>prostředků</u> (na rozdíl od uvedené povinnosti výsledků zakotvené v čl. 17 odst. 7)</p> <p>V tomto ohledu je použití termínu „veškeré“ namísto „nejlepší“ zavádějící, protože se zdá, že stanoví vyšší standard ve srovnání s „nejlepším úsilím“ a odstraní prvek proporcionality. Jednalo by se o zásadní změnu a riziko, že platformy budou zastavovat</p>	<p>a) vynaložil <u>veškeré úsilí</u>, které na něm bylo možno spravedlivě požadovat, k získání oprávnění k výkonu tohoto práva,</p> <p>b) v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče vynaložil <u>veškeré úsilí</u>, které na něm bylo možno spravedlivě požadovat, k zajištění nedostupnosti díla, o kterém mu <u>autor</u> poskytl relevantní a nezbytné informace, a</p> <p>c) neprodleně poté, co obdržel od <u>autora</u> dostatečně odůvodněné oznámení, znemožnil přístup k oznámenému dílu nebo je odstranil ze svých internetových stránek a vynaložil <u>veškeré úsilí</u>, které na něm bylo možno spravedlivě požadovat, k</p>	<p>(a) vynaložil nejlepší úsilí k získání oprávnění k výkonu tohoto práva a</p> <p>(b) v souladu s vysokými odvětvovými standardy odborné péče vynaložil nejlepší úsilí k zajištění nedostupnosti díla, o kterém mu nositel práv poskytl relevantní a nezbytné informace;</p> <p>(c) neprodleně poté, co obdržel od nositele práv dostatečně odůvodněné oznámení, znemožnil přístup k oznámenému dílu nebo je odstranil ze svých internetových stránek a vynaložil nejlepší úsilí, které na něm bylo možno spravedlivě požadovat, k zamezení jeho budoucímu nahrání v souladu s písmenem b).</p>

	<p>uživatelé před zveřejněním celé řady obsahu tím, že budou muset brát široký pohled na to, čeho by se toto opatření mohlo dotknout, aby se chránili před pokutami. Rovněž by to poškodilo harmonizaci a mohlo by dojít k rozdrobení jednotného trhu, jelikož by se jasně a silně lišilo od znění používaného v jiných členských státech, včetně sousedního Slovenska („<u>najlepšiu</u> snahu“). V podobné otázce nesprávného překladu Směrnice se chorvatská a nizozemská vláda správně rozhodly použít ve svých nejnovějších transpozičních zákonech doslovné překlady pojmu „<u>nejlepší</u> úsilí“ („<u>najbolje</u> napore“ a „<u>beste</u> vermogen“), místo toho, aby pouze reprodukovaly zavádějící výrazy použité v chorvatské a nizozemské verze Směrnice („<u>poduzeli sve u svojoj moći</u>“ a „<u>alles in het werk hebben gesteld</u>“, což znamená „udělali <u>vše</u> v jejich silách“).</p> <p>Jelikož je norma „nejlepšího úsilí“ samostatným pojmem práva EU, je vhodnější, a to také z důvodu jasnosti a harmonizace, použít spíše doslovný překlad („nejlepší úsilí“) než výraz, který odpovídá již existujícímu pojmu českého trestního práva, jako je „veškeré úsilí“.</p>	<p>zamezení jeho budoucímu nahrání v souladu s písmenem b).</p>	
<p>Čl.47 odst.2</p>		<p>(2) Při určování, zda poskytovatel služby pro sdílení</p>	<p>(2) Při určování, zda poskytovatel služby pro sdílení obsahu online splnil</p>

		<p>obsahu online splnil své povinnosti podle odstavce 1, se s ohledem na zásadu proporcionality zohlední mimo jiné</p> <p>a) druh a rozsah služby, její cílová skupina a typ díla nahraného uživatelem služby a b) dostupnost vhodných a účinných prostředků a jejich náklady pro poskytovatele služby.</p>	<p>své povinnosti podle odstavce 1, se s ohledem na zásadu proporcionality zohlední mimo jiné</p> <p>a) druh a rozsah služby, její cílová skupina a obvyklý typ díla nahraného uživatelem služby a b) dostupnost vhodných a účinných prostředků a jejich náklady pro poskytovatele služby.</p>
<p>Čl. 50 písm. a) - odkaz na „autory“ namísto „držitelů práv“</p>	<p>Nepřesné provedení Směrnice</p>	<p>Poskytovatel služby pro sdílení obsahu online je povinen</p> <p>a) poskytnout <u>autorovi</u> na jeho žádost přiměřené informace o postupech uvedených v § 47 a 48 a bylo-li takovému poskytovateli služby poskytnuto oprávnění k výkonu práva na sdělování díla veřejnosti podle § 18 odst. 3, je povinen poskytnout autorovi na jeho žádost informace o užití díla, na které se toto oprávnění vztahuje.</p>	<p>Poskytovatel služby pro sdílení obsahu online je povinen</p> <p>a) poskytnout nositeli práv na jeho žádost přiměřené informace o postupech uvedených v § 47 a 48 a bylo-li takovému poskytovateli služby poskytnuto oprávnění k výkonu práva na sdělování díla veřejnosti podle § 18 odst. 3, je povinen poskytnout autorovi na jeho žádost informace o užití díla, na které se toto oprávnění vztahuje.</p>

<p>Čl. 51 odst. 3 - (...) Znemožnění přístupu nebo odebrání nahraných děl podléhá kontrole, která nesmí být výlučně automatizovaná.</p>	<p>Zdá se, že toto ustanovení naznačuje, že každý požadavek na blokování nebo odstranění podléhá kontrole, i když pak konstatuje, že ta „nesmí být „výhradně“ automatizována“. Z operativního textu musí být jasné, že jakýkoli posouzení člověkem se týká pouze sporů a mělo by být prováděno nositelem práv.</p> <p>Lidskou kontrolu by měli provádět nositelé práv. Stejně jako držitel práv musí ručně zkontrolovat nahrané video, aby oznámení „dostatečně zdůvodnil“, musí zkontrolovat nahrání ex-post, když je automaticky „přřazeno“ jejich obsahu. Nositelé práv mají nejlepší pozici k určení např. zda udělili licenci uživateli, který video nahrál. Mají také nejlepší předpoklady k tomu, aby se rozhodli, zda konkrétní nahrání má smysl dále sledovat - důležitý a praktický faktor v prosazování autorských práv, který by zde měl zůstat relevantní.</p>	<p>§ 51</p> <p>(1) Poskytovatel služby pro sdílení obsahu online je povinen zavést účinný a rychlý mechanismus pro vyřizování stížností a zjednání nápravy, který bude moci využít uživatel jeho služby v případě sporů týkajících se znemožnění přístupu k jím nahranému dílu nebo jeho odstranění.</p> <p>(2) Požádá-li autor o znemožnění přístupu k jeho dílu nebo o jeho odstranění, je povinen svou žádost řádně odůvodnit.</p> <p>(3) Stížnost podle odstavce 1 musí být vyřízena bez zbytečného odkladu. <u>Znemožnění přístupu k nahranému dílu nebo odstranění nahraného díla podléhá posouzení, které nesmí být výhradně automatizované.</u></p>	<p>(3) Stížnost podle odstavce 1 musí být vyřízena bez zbytečného odkladu. <u>Znemožnění přístupu k rozporovanému nahranému dílu nebo odstranění rozporovaného nahraného díla podléhá posouzení, které nesmí být výhradně automatizované.</u></p>
---	---	---	---